

Kesä kaikilla!

USEIMMILLA MEISTÄ kesään sisältyy loman viettoa, sukulaisten ja tuttujen tapaamista, ke-sätapahtumia ja ainakin lapsiperheissä pakol-lisia huvipuistoretkeä. Kesällä ladataan akku-ja, ja siksi sen soisikin olevan kaikille rentout-tavaa aikaa. Myös perhehoitajalla tulisi olla mahdollisuus hänelle sopivaan tapaan ren-toutua ja myös pitää vapaata. Lakisäateisten vapaapäivien pitäminen ei kuitenkaan aina ole helppoa, jos ollenkaan mahdollista. Alun pe-rin niiden sisällyttämisellä perhehoitajakiin haluttiin nimenomaan tukea perhehoitajien jaksamista. Tällä hetkellä vapaata kertyy yksi päivä kuukautta kohti, mutta aikuisten kehi-tysvammaisten perhehoidossa osa sijoittajista tarjoaa vapaata jopa 30–40 vuorokautta vuo-nessa ja on siten hyvin hoitanut tämän perhe-hoidon tukimuodon.

Pienen lapsen sijaisvanhemmat eivät aina edes halua puhua vapaapäivistä, mutta mitä suurempi sijaisperhe on, puhumatta-kaan aikuisten päätoimisista perhehoitajista, sitä tärkeämmäksi vapaan pitämisen mahdollisuus muodostuu.

Miten vapaa sitten järjestyy? Perheiden tilanteet ovat erilai-sia ja niin myös vapaan pitämisen tavat. Tällä hetkellä yleisin käytäntö lienee se, että sijoittaja maksaa rahallisen korvauksen ja perhehoitaja järjestää vapaan pitämisen haluamallaan taval-la. Kuntien maksaman korvauksen määrä vaihtelee yhtenevien käytäntöjen puuttuessa, mutta Perhehoitoliitto suosittaa yhden ylimääräisen kuukauden hoitopalkkion maksamista.

Sijaisperheillä lomittajina toimii usein sukulais-, tuttava- tai toinen sijaisperhe tai perheeseen tulee tuttu hoitaja. Aikuisten perhehoidossa käytetään myös perhekotiin tulevia hoitajia sekä muita palvelupaikkoja. Tärkeää on, että vapaansa aikana per-hehoitajan ei tarvitse olla huolissaan hoidettavan puolesta. Sen sijaan hän saa aikaa itselleen, harrastuksilleen, parisuhteelle ja usein myös biologisille lapsilleen.

Nykyisessä tilanteessa meiltä puuttuu niin lomittajia kuin loma- ja varaperheitäkin. Riittävän monipuolisen vapaajärjestel-män luominen on haasteellinen tehtävä. Viimeisimmät koke-mukset kiertävistä lomittajista tulevat Kainuusta, jossa perhe-hoidon kehittämishanke on tuottanut tulosta tässäkin asiassa. Esimerkiksi Englannissa otetaan jo valmennuksen yhteydessä huomioon sijaisperheiden vara-, loma- ja tukiperheterve. Näitä perheitä rekrytoidaan sekä sijaisperheeksi haluavien että sijoitet-tavan lapsen läheisverkostosta. Kummassakin tilanteessa tilanne on lapsen kannalta luonteva. Meilläkin voitaisiin toimia vastaa-vasti, mutta lisäksi meidän tulisi tavoittaa ne auttamishaluiset, jotka ovat kiinnostuneita lyhytaikaisesta perhehoitajuudesta.

Hyvää ja rentouttavaa kesää!

*Pirjo Hakkarainen
toiminnanjohtaja*

Sommar till alla!

FÖR DE FLESTA oss hör det till sommaren att fira semester, träffa släkt och vänner, delta i sommarhappenings och åtminstone i barn-familjer göra de obligatoriska besöken till nö-jesparker. Under sommaren laddar man batte-rier och därför skulle man unna att sommaren kunde vara avslappnande tid för all. Också fa-miljevårdaren borde ha möjlighet att slappna av och hålla ledigt på ett för henne/honom lämpligt sätt. Det är inte alltid lätt att hålla de lediga dagarna om det ens är möjligt. Urspr-ungligen ville man med att ta med de lediga dagarna i familjevårdarlagen uttryckligen stö-da familjevårdarna så att de orkar i sitt arbete. I detta nu får man en ledig dag/månad, men i familjevård för vuxna utvecklingshämtrade erbjuder en del placerare t.o.m. 30-40 dygn ledigt i året och har sålunda skött väl den här stödformen för familjevårdarna. Små barns familjevårdare vill inte alltid ens tala om lediga dagar, men ju större vårdfamiljen är, för att inte tala om familjevårdare på heltid för vuxna, desto viktigare blir det att man har möjlighet att hålla ledigt.

Hur ordnas ledigheter? Familjernas situationer varierar och det gör också sättet på vilket man håller ledigt. I detta nu torde det vanligaste sättet vara att placeraren betalar en ekonomisk ersätt-ning och familjevårdaren ordnar sin ledighet enligt egna önskemål . Då det inte finns enhetlig praxis varierar kommunernas bidrag men Familjevårdsförbundet rekommenderar att man skulle betala familjerna en månads extra vårdersättning. Som semesteravbytare i fosterfamiljer verkar ofta släkt-, vän- eller en annan fosterfamilj eller så kommer det en bekant vårdare till familjen. I familjevård av vuxna använder man också vårdare som kommer till familje-hemmet eller man använder andra vårdplatser. Det är viktigt att familjevårdaren inte under sin ledighet behöver vara bekymrad för den som hon vårdar. I stället får han/hon tid för sig själv, sina intressen, parförhållandet och ofta också för de biologiska barnen.

I detta nu saknas både semesteravbytare, semester- och reservfa-miljer. Det är en utmanande uppgift att skapa ett tillräckligt mång-sidigt system för att sköta ledigheterna. De senaste erfarenheterna av ambulerande semesteravbytare kommer från Kainuu där ett ut-vecklingsprojekt för familjevården har gett resultat också i den här frågan. Till exempel i England tar man redan i samband med skol-ningen i beaktande familjevårdarnas behov av reserv- semester- och stödfamiljer. Man rekryterar dessa familjer bland dem som önskar bli fosterfamiljer och bland det placerade barnets närsätverk. I var-dera fall är situationen naturlig för barnet. Hos oss kunde man också fungera på ett motsvarande sätt men därtill borde vi kunna nå de hjälpvilliga som är intresserade av kortvarig familjevård.

Med önskan om en skön och avslappnande sommar.

*Pirjo Hakkarainen
verksamhetsledare*

Översättning Marjatta Weckström